

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 443/2011-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej A., spol. s r. o., B., v mene ktorej koná advokát Mgr. J. H., vedené pod sp. zn. Rvp 2098/2011, sp. zn. Rvp 2109/2011 a sp. zn. Rvp 2112/2011 vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 CoE 43/2011 z 28. februára 2011, č. k. 5 CoE/34/2011-48 z 25. marca 2011 a č. k. 5 CoE/39/2011-46 z 25. marca 2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2098/2011, sp. zn. Rvp 2109/2011 a sp. zn. Rvp 2112/2011 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2098/2011.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako oneskorene podané.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 16. augusta 2011 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 CoE 43/2011 z 28. februára 2011, č. k. 5 CoE/34/2011-48 z 25. marca 2011 a č. k. 5 CoE/39/2011-46 z 25. marca 2011 (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere uzavretých v apríli 2007 až januári 2008 (ďalej len „zmluva“) sťažovateľka poskytla fyzickým osobám (dlžníkom) úvery v sume od 531,10 € do 663,80 €, ktoré mali vrátiť v 12 mesačných splátkach.

Keďže dlžníci neuhradili niekoľko po sebe idúcich splátok, dostali sa do omeškania. Z podnetu sťažovateľky bolo začaté rozhodcovské konanie pred rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom „S., a. s., B.“ a rozhodcovskými nálezmi boli dlžníci právoplatne zaviazaní na zaplatenie svojich dlhov.

Na základe uvedených rozhodcovských nálezov boli spísané pred súdnym exekútorom zápisnice (návrhy) na vykonanie exekúcie a následne začal súdny exekútor na základe poverení udelených Okresným súdom Námestovo (ďalej len „okresný súd“) exekučné konania.

Okresný súd uzneseniami č. k. 5 Er/2737/2008-20 z 30. júna 2010 (Rvp 2098/2011), č. k. 5 Er/4/2009-20 z 30. júna 2010 (Rvp 2109/2011) a č. k. 5 Er/207/2008-22 z 30. júna 2010 (Rvp 2112/2011) exekúcie vedené na návrh sťažovateľky zastavil. Na základe odvolaní sťažovateľky krajský súd napadnutými uzneseniami potvrdil uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Podľa názoru sťažovateľky napadnutým uznesením krajského súdu a postupom okresného súdu, ktorý mu predchádzal, boli porušené jej práva „*na spravodlivý proces*“ podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva „*vyplývajúce z článku 1 Dodatkového protokolu...*“.

V ďalšom sťažovateľka interpretovala čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, poukázala na konkrétne rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu a v podstatnom uviedla, že spravodlivosť konania „*v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňa... princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosti...*“. V tejto súvislosti vyčítala všeobecnému súdu, že „*z vlastného podnetu, t. j. bez podnetu exekútora, sťažovateľa alebo povinného, zahájil konanie na zastavenie exekúcie, pričom pred zahájením tohto konania neposkytol priestor účastníkom exekučného konania vyjadriť sa k zahájeniu konania o zastavení exekúcie*“. Okresný súd aj krajský súd „*svojím rozhodnutím zlomil právnu istotu účastníkov exekúcie... a aj ich oprávnené očakávanie užívať svoj majetok nastolený vydaním poverenia na vykonanie exekúcie bez splnenia zákonných povinností*“. V tejto súvislosti ešte okrem iného uviedla, že napadnutými rozhodnutiami „*došlo k zásahu do jeho práva pokojne užívať majetok zo strany štátneho orgánu tým, že súd exekúciu zastavil, čím znemožnil nútený výkon práva, na ktorý sťažovateľovi vznikol, na základe zmluvy o úvere nárok a ktorý bol zabezpečený zákonom predvídaným exekučným titulom pod dohľadom súdu*“. Súčasne namietala, že na zastavení exekúcií všeobecnými súdmi nebol daný ani verejný záujem a nie je možné ani zistiť, aký cieľ mal byť súdmi vydaním týchto uznesení sledovaný.

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd vydal nálezh, v ktorom vysloví porušenie jej práva „*na spravodlivý proces vyplývajúce z článku 6 ods. 1...*

dohovoru... a na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu“ napadnutými uzneseniami krajského súdu, zruší napadnuté uznesenia, veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V posudzovanom prípade ústavný súd zistil, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 9 CoE/43/2011 z 28. februára 2011, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 Er/2737/2008-20 z 30. júna 2010, nadobudlo právoplatnosť 2. júna 2011 a uznesenie krajského súdu č. k. 5 CoE/34/2011-48 z 25. marca 2011, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 Er/4/2009-20 z 30. júna 2010, ako aj uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 CoE/39/2011 z 25. marca 2011, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 5 Er/2737/2008-20 z 30. júna 2010, nadobudli právoplatnosť 1. júna 2011.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach daných vecí plynúť najneskôr dňom, ktorým napadnuté uznesenia krajského súdu nadobudli právoplatnosť, teda 1. júna, resp. 2. júna 2011. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, IV. ÚS 338/08).

Ústavnému súdu boli sťažnosti sťažovateľky proti rozhodnutiam krajského súdu doručené 16. augusta 2011, pričom na poštovú prepravu boli podané 12. augusta 2011, teda najmenej 10 dní po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, možno konštatovať, že lehota stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podala túto sťažnosť, a preto jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2011